

# Ankarada Akşam Olurdu

– Mehmet ÇİFTÇİ · 20 Temmuz 2025

Akşam oluyordu Ankara'da  
97 yazıydı belki, belki 98  
Parklarda oynuyordu çocuklar,  
Ben de oynuyordum belki  
Egzoz kokuyordu yollar  
Sokaklar bile kokuyordu  
Durmadan akıyordu yollarda  
Su gibi durmadan arabalar

Akşam oluyordu Ankara'da  
Hiçlikler sarmıştı etrafımı  
O yok bu yok şu yok...  
Hiçbir şeyim yoktu keza.  
Ama kural koyanım çoktu,  
Emir verenim, laf söyleyenim.

Gecesi aydınlıktı sözde,  
Yanıp yanıp sönüyordu ışıklar  
Gözlerim uzaklardaydı her an  
Durmadan geçerci uçaklar.  
Akşam oluyordu Ankara'da  
Belki 97 yazı, belki 98.

Kim yüzüme gülse aşık olurdum  
Başkaydı Ankara'da aşık olmak  
Sonu ayrılıkla biterdi her zaman  
O yazın hit parçası gibi radyolarda  
Yaz bitti mi aşk da biterdi,  
Kendi kendime yaşanır, biterdi!

Sıkılırdım o yaşımda bazen  
Akşamları yatmaktan  
Sabahları kalkmaktan  
Sabahları bağırırdı simitçi çocuk  
Sokakları inleterek...

Sıkılırdım o yaşımda bazen  
Saatler geçmesin arabalar gitmesin,  
Uçaklar uçmasın, bebekler doğsun ama  
İnsanlar ölmesin isterdim.

Boğazıma bir şey düğümlenir  
Ankara'da akşam olurdu,